

Ladění na protějšek

Vzdej se záměru získat a namísto toho jej vyměň za záměr dát. Nalad' se na potřeby protějšku. Přitom zároveň měj stále odhodlání mít a jednat, odhodlání brát si to, co opravdu chceš.

Dívám-li se do očí ženě, kterou chci, a ona pohled opětuje a bez mrknutí oka se nechává vtáhnout do hry, mohu odhodit všechna pomýlená přesvědčení a zábrany. Mohu začít myslet na to co chci a především to mohu začít pociťovat. A jedině když umožním proudění emocí v sobě, bude i ona cítit to co já. Umožňuji ladění na protějšek.

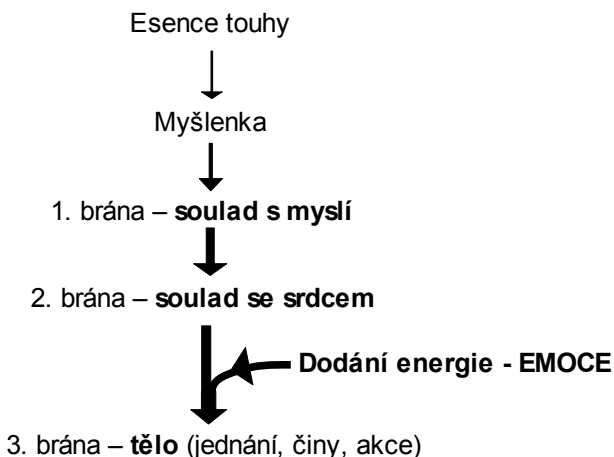
Je-li má touha zesílena emocemi, potom ji mohu dále násobit erotickými představami a přenášet tyto pocity na ženu. Nejde vůbec o žádnou techniku typu „co a jak“, o „programový postup vpřed“, ale o umožnění vzájemného naladění. Bylo by zcestné myslet si, že je např. zapotřebí střídavě se jí zadívat na rty a do očí, nebo vyslovit nějaké „zaklínadlo“. Namísto nastudování techniky se nech vést svými pocity. Vše co uděláš spontánně, bude mnohem lepší, než kdybys jednal podle nějakého naučeného postupu. Budeš-li v bdělém uvědomělém stavu, potom vše co děláš je přirozené. Pokud se něco nepovede, nijak tě to nemůže rozhodit; zasmějete se tomu a pokračujete ve vzájemném ladění. Láska kvete nejlépe tam, kde nejsou žádné obavy.

<p style="text-align: center;">Emoce jsou polaritní. Ženy s oblibou prožívají jak pozitivní, tak negativní.</p>

Od touhy k uskutečnění

Vše má prvopočátek v touze. První je touha – esence myšlenky; následuje její zachycení a přijetí myslí. Touha je zformována v pevnější myšlenku. Po přijetí srdcem (duší / podvědomím) zbývá dodat myšlence energii a jednat. Energie nutná k dalšímu zhuštění a přeměnění z onoho *ničeho* v *něco*, je dodána emocemi. A nakonec takto rozvibrovaná myšlenka nabitá energií získává ještě hustší, hmatatelnější podobu, skrze tělo – jednáním, činy, akcí.

Aby mohlo dojít k materializaci, musí touha projít třemi branami. Musí být přijata rozumem a podvědomím (srdcem) a pro další postup nabita dostatečně silným nábojem – musí být *zelektřizována* emocí. Pak může projít třetí branou realizace – na úrovni těla v podobě činů – a uskutečnit se ve fyzické podobě. Dokud neprojde třetí branou, jedná se pouze o přání.

Podstatné je, aby došlo k souladu na všech rovinách. Je-li soulad a energie, vše jde samo. Je-li pozornost směřována výhradně na touhu, tzn. na to, co chci, ocitám se v proudu. Pozitivní vibrace přitahují další pozitivní vibrace. Soulad ovlivňuje i vše kolem.

Sklouzne-li pozornost od cíle, např. k problémům, strachům, nejistotě, pochybnostem, ... k *červíkům* nahlodávajícím *jablko*, začnou se *červíci* množit a sílit.

Tvůrčí proces běží nepřetržitě na pozadí, ať už si toho jsem vědom, či nikoliv. Ať vím či nevím, tvořím. Otázkou je, co tvořím? Žiji-li v neuvědomění – tedy spím-li i po probuzení, potom se mé sny neuskutečňují. Pracuji na snech či na realizaci myšlenek jiných lidí, anebo jen plýtvám energií na udržování soustředěnosti na zcestných myšlenkách.

Jsem-li obklopen neuvědomými lidmi, budou nevědomě útočit na realizace mých snů, budou se mi snažit vnutit své představy, svá přesvědčení. Pro stanovení mých hranic je zapotřebí síla. Tu získám z uvědomění, ze včasného rozpoznávání *červíků*. Trénovat své uvědomění lze při jakékoliv interakci. Je k tomu zapotřebí dívat se na vše nezávisle z pohledu diváka.

Napadá tě, jak dodávat emoční energii do procesu svádění?

Odpověď je velmi jednoduchá: Pomocí představivosti.

Energie uvádějící do pohybu proces svádění je ta nejtvořivější energie, jaká vůbec existuje – energie sexuální. Můžeš ji v sobě vyvolat, budeš-li si představovat sexuální eskalaci, svádění té ženy, která se ti líbí. Vytváření sexuálního náboje, je přilévání nejsilnější energie ze všech energií. Jsi muž. Dynamika je závislá na tobě. Není v tom žádná věda. Pouze si dovol být mužem. Dovol vstoupit sexuálním představám, ale už přímo když proti tobě stojí žena, která tě přitahuje.

Přijetí prohry a vzdání se přání

Nestačí-li zpočátku na snížení důležitosti pozornost vnitřního strážce, další způsob, jak důležitost srazit na kolena, je smířit se včas s porážkou.

Je naprosto nezbytné chtít a jednat, aniž by byla ve hře jakákoliv důležitost a aniž bys měl přání.

Nic neočekávám → nemám tedy co ztratit.

Cvičení na přijetí prohry

Sepiš, co vše by se mohlo stát, jaký neúspěch by se mohl objevit. Nech volně působit fantazii. Pořádně se v tom vykoupej.

Příklad:

Jak by mohl dopadnout můj pokus o seznámení s krásnou dívkou, která jde proti mě po ulici:

- ani se nezastaví a jde dál
- řekne podrážděně: „Neobtěžujte mě!“
- zavrtí hlavou: „Nic nechci.“ a pokračuje svou cestou
- přiběhne její přítel schovaný za rohem a začne mě mlátit hlava nehlava

Ano, toto se ti mnohdy stane (až na toho přítele za rohem). Je to součást hry. Nejde o to zalíbit se, ale dokonale přijmout, že není možné přitahovat každou ženu. Tyto hry jsou významné příležitosti pro osobní růst. Cílem je naučit se být nereaktivní a přijímat věci tak jak jsou.

Máš-li strach z oslovování neznámých žen, napiš v čem by spočívala tvá prohra při nepovedeném seznámení:

A nyní se s tím smiř a už se k tomu nevracej.

Co by se mohlo stát, kdybych najednou nevěděl o čem se dál bavit?:

Smiř se s tím a už se k tomu nevracej.

Co vše by se mohlo pokazit?:

Smiř se s tím a už se k tomu nikdy nevracej!

Po smíření s porážkou za tím udělej tlustou čáru a už o tom nepřemýšlej! Nemysli ani na porážku, ale ani na úspěch. Není trochu divné nemyslet ani na úspěch? Není. **Jdi dál za svým cílem.**

Chceš-li zvednout ruku, také nepřemýšlíš jak to udělat, co by se mohlo stát a jaké to bude, až ruku zvedneš. Jednoduše to uděleáš. S oslovením je to úplně stejně jako se zvedáním ruky.

Pokud v této chvíli stále ještě nemáš jasno jaký je tvůj cíl, přejdi prosím na začátek knihy a začni jej hledat. Bez jasného a zároveň svého (pravého) cíle nemá smysl pokračovat ve čtení. Využij nyní při hledání i svého vnitřního strážce.

Hádej, co ještě sráží potenciál důležitosti. Smích! Kde je smích, tam je UVOLNĚNÍ, nenucenost a zábava.

Nenech se nacytat. Pokud se budeš od nynějška všemožně snažit o zábavu, vytváříš nevědomky potenciál důležitosti, takže dosáhneš pravého opaku. Přijmi prohru. Přijmi, že si nejde vynutit být zábavný a paradoxně jím budeš. Bav především sám sebe, nikoliv druhé. Bav se i na svůj účet. Ale ne na účet druhých! Tím bys vyzněl za-komplexovaně. Vypadalo by to, že se snažíš vyvyšovat nad ostatní, dorovnávat nějaký svůj nedostatek nebo strach.

Důležitost lze skvěle srazit humorem.

Víš, na čem je založen humor, který se točí okolo sexu? Na zvyšování napětí a jeho srážení. Lidé se cítí většinou dis-komfortně, přijde-li řeč na téma sex. Začne-li někdo